

Naše noviny

Bílá Lhota • Červená Lhota • Hrabí • Hradečná • Měník • Pateřín • Řimice

LÉTO 2024 • ROČNÍK 20 • ČÍSLO 79 • VYDÁVÁ OBEC BÍLÁ LHOTA • E-MAIL: OBEC@BILALHOTA.CZ

Periodický tisk obce Bílá Lhota

18. června

Čtvrtletník

za období 1. 4. 2024 – 30. 6. 2024

Hándlová Dobromila – Červená Lhota

Žváček Jiří – Řimice

Aleš Pavel – Řimice

Vysoudil Ladislav – Hrabí

Zapletalová Jiřina – Červená Lhota

Šimčík Jaroslav – Řimice

Milčická Jana – Hradečná

Nevrlý Emanuel – Řimice

Stratil Emil – Řimice

Němčíková Danuše – Řimice

Amanová Anna – Červená Lhota

Vrbíček Jan – Hrabí

Baďurová Zuzana – Pateřín

Prokopová Ludmila – Řimice

Weinholdová Marie – Měník

Zapletalová Ladislava – Červená Lhota

Arnoš Petr – Řimice

Neubauer František – Pateřín

Weinhold Antonín – Měník

Gajdová Lenka – Bílá Lhota

Pávková Marie – Bílá Lhota

***Jubilantům ze srdce gratulujeme a přejeme hodně zdraví
pohody a optimismu do dalších let.***

FORGÁČOVÉ, PÁNI NA BÍLÉ LHOTĚ – 3. DÍL MICHAEL FORGÁČ Z FORGÁČE A Z BÍLÉ LHOTY

Katolická matrika města Hranice na Moravě potvrzuje, že Michael Forgač (celým jménem Michael Johannes Wenceslaus Freiherr Forgatsch von Forgatsch), pravnuček Petra Forgače – o němž se zde psalo posledně – se narodil 26. září 1800 v Hranicích na čp. 41. Patřil do IV. generace Forgáčů počítaných od praděda Petra. Příslušel mu šlechtický titul svobodný pán a šlechtický predikát „de Ghymes“. Jím pokračoval rod Forgáčů z Bílé Lhoty po mužské linii, neboť jeho bratři Ludvík a Antonín zemřeli svobodní a bratři Rudolf a Ernst po sobě zanechali pouze dcery.

Vzdělání získal na prestižní Tereziánské akademii ve Vídni v letech 1809–1822. Rodina na dobré vzdělání svého mnohačetného potomstva dbala, neboť podle *Album der k. k. Theresianischen Akademie* (1746–1913) stejnou školu navštěvovali i jeho bratři Rudolf (*1794 †1863), Ludwig (*1795 †1858), Ernst (*1801 †1864), Anton (*1804 †1861), Eugen (*1805 †1855) a další příslušníci rodu.

Michael získal právnícké vzdělání. Vyrůstal s několika bratry, k těm významnějším patřili – Rudolf Forgáč (*1794, Brno–1863, Brno), působil v letech 1816–1857 jako správní úředník a místodržitelství rada převážně v Brně a Vídni, byl členem spolku *Brüner Musikverein* společně s bratrem Michaellem, pojišťovacího ústavu *Brandschaden-Versicherungsanstalt* a kuratoria dětské nemocnice sv. Cyrila a Metoděje; Eugen Forgáč (*1805–12. 3. 1855 Brno), soudní úředník, zemský soudní rada při zemském soudu v Brně.

V roce 1837 koupil Michael Forgáč Bílou Lhotu od Jana Alberta Spiela von Ostheim. Jeho manželkou se stala Emile Forgatsch nar. 27. 8. 1815 v Brně. Z jejich vztahu jsou známy 4 děti: nejstarší jménem po otci Michael (nar. 28. 5. 1850 ve Znojmě na čp. 236), jménem po matce Emílie (nar. 22. 4. 1841 v Olomouci, provdána za Otokara hraběte von Bubny und Litic dne 20. 10. 1863, po svatbě její plné jméno bylo Emílie Gräfin von Bubna und Litic Freiin Forgatsch von Forgatsch, †17. 1. 1922 ve Frauenhofu, Gospejin dvor u Mariboru, Slovinsko), Beatha (nar. 1842) a Stefan (nar. 1834).

Byl zaměstnán jako úředník či komoří mezi roky 1822–1824 na slezském krajském úřadě v Opavě, 1824–1829 na moravsko-slezském guberniu a v prezidiální kanceláři v Brně a poté již na krajských úřadech 1829–1837 v Brně, 1837–1847 v Olomouci, 1847–1850 v Uherském Hradišti, 1850–1855 ve Znojmě a 1855–1862 opět v Brně. Jako správní úředník tedy působil 40 let. K roku 1857 je uváděn na adrese Staré Brno 146 a dále Brno, Bašty 7. Byl členem zájmové organizace historicko-statistické sekce Moravsko-slezské společnosti pro zvelebení orby, přírody a vlastivědy. Tato činnost mu nemohla dovolovat, aby se na panství Bílá Lhota dlouhou dobu zdržoval, proto měl ředitele a správce statku, kteří jej zastupovali. Velkostatek Bílá Lhota koupil od rytířů z Ostheimu, jejichž kenotafy zůstaly ve zdi hřbitova v Bílé Lhotě. O změně vlastníků statku nás například informuje *Protokol o schůzi moravského sněmu* z 28. a 29. září 1841 nebo *Hosákův místopis*.

V 46. roce svého života vstoupil i do politické scény moravského markrabství, neboť byl zvolen poslancem Moravského zemského sněmu. Sněm se skládal ze tří kurií panské, rytířské a prelátsko-měšťanské. Na panské lavici seděla vyšší šlechta, mezi níž patřil on i jeho bratr Rudolf. Michael byl do moravského sněmu uveden poprvé jako majitel statku Bílé Lhoty v květnu 1846, podruhé zastupoval druhý sbor velkostatkářů ve volebním období 1867–1870.

Partnerkou se mu stala Emílie Forgáčová, celým jménem Emílie Forgatsch von Forgatsch Gräfin Vetter Herrin von der Lilie. Pocházela z rakouského šlechtického rodu Vetterů z Lilie připomínaného již od 14. století. Vetterové vlastnili statky ve Štýrsku, Slovinsku a na Moravě, jejich hlavním sídlem 1660–1945 byl zámek Nová Horka na Novojičínsku. V polovině 17. století byli povýšeni do hraběcího stavu. Vetterové působi-

li v nižších úřadech na severní Moravě a ve Slezsku nebo sloužili v armádě. Bělolhotská paní, hraběnka Emílie, pocházela z mnohočetné rodiny. Jejimi rodiči byli Vinzenz Vetter a Francisca Keinrath, kteří vstoupili do manželství 5. 6. 1810 v Olomouci u sv. Mořice. Svědky svatebního obřadu se stali významní šlechticové – major Felix Vetter (1774–1853) a polní podmaršálek baron Joseph von Frahn. Během dalších 16 let se jim narodilo 6 dětí včetně zmíněné Emílie Sofie.

Tchán Michaela Forgáče z Bílé Lhoty, Vinzenz Vetter, po padesáti letech služby u arcibiskupského lenního dvora obdržel od císaře Františka Josefa I a od arcibiskupa Friedricha z Fürstenbergu titul skutečného tajného rady. Tímto vyznamenáním se mohl honosit titulem hrabě a získal nárok na titul Excelence a uniformu, rovněž přístup ke společnosti u dvora. Zahynul tragicky v listopadu 1862 v Olomouci a je pohřben na hřbitově v Albrechticích u Studénky, místě posledního odpočinku mnoha šlechticů jeho jména.

Manželé Michael a Emílie Forgáčovi se mohli těšit ze čtyř dětí (jak uvedeno výše), avšak v Bílé Lhotě se nenarodil žádný z nich, neboť zde se Forgáčovi příliš nezdržovali, stěhovali se podle toho, kde otec dětí zrovna působil.

Michael Forgač svoji manželku Emílii přežil o tři roky, zemřela ve věku 69 let v Doudlebách dne 30. 7. 1885. To již 16 let bělolhotské panství nevladnili, neboť jej v roce 1869 prodali velkostatkářům Riedlům za 113 000 zlatých. Od těch dob zdejší lid na jejich sídlo vzpomíná jako na „Riedlův zámek“. Předposlední šlechtic, jenž panství Bílá Lhota vlastnil, Michael, zemřel před Vánocemi roku 1888 v Brně. Vyšla o tom zpráva v novinách Čech 22. 12. 1888 a týž den v denních zprávách Moravské orlice.

V předtuše konce své pozemské cesty, tedy před rokem 1888, baron Michael Forgáč uspořádal šest kartonů archiválií svého rodu, které se dochovaly v oblastním archivu v Zámrsku. Jsou součástí rodinného archivu Bubnů z Litic (Doudleby na Orlicí). Šlechtice Bubna si totiž vzala jedna z dcer bělolhotského pána, Emílie. Archiválie se staly součástí rodinného archivu Bubnů díky jemu, jeho dceři Emílii – manželky Otakara Fr. hraběte z Bubna a Litic, popřípadě jejich prvorozeného syna Michaela Marie Otakara. Je zde uložen osobní fond Michaela Marie Otakara hraběte z Bubna a Litic (1864–1949) a jeho děda po přeslici Michaela Jana Václava Forgáče – životopisný materiál jako osobní doklady, deníky, autobiografie, genealogie, majetkové záležitosti; korespondence – osobní, úřední rodinná, pozvánky na bály, programy aj.; účty, ilustrační materiál – zdroje k dalšímu studiu života tohoto bělolhotského pána. Jedná se o archiválie jež svou existencí a obsahem přinášejí doplňkové informace o životním stylu, zájmech a zvycích příslušníků rodu i koloritu doby v níž žili (např. rodokmeny psů). Jejich studiem lze získat detailní portrét aristokrata a jeho rodiny z období Metternichova absolutismu (revoluční let 1848-49), proměny Habsburské monarchie po porážce s Pruskem a rakousko-uherském vyrovnání. Většina písemností archivu Forgáčů z Forgáče pochází z 1. poloviny 19. století, kdy vlastnili Bílou Lhotu. Vedle dokladů kariérního postupu barona Michela Forgáče a jeho mladšího bratra Antonína zaslouží pozornost Michaelova rodinná a osobní korespondence, jež vydala na 4 kartony materiálu. Zvláštní pozornost si zaslouží trojice jeho deníků. První z nich zachycuje ve 48 sešitech s přestávkou 6 let (1821–1826) a později jednoho roku (1849–1850) plných 55 let jeho života, druhý pak zážitky z cest do Kremnice, Pešti, Prešpurku (1836), Norinberka (1837), Klagenfurtu, Innsbrucku, Basileje a Ženevy (1838), Štýrského Hradce a Salcburku (1840). Třetí deník má spíše podobu jakéhosi alba vzpomínek v obrazech a dokumentech z let 1809–1873 a tvoří svérázný ilustrační doplněk obou předchozích. Jeho autor v něm na samostatných listech archivoval a s akribií sobě vlastní komentářem doplnil obrázky lokalit, v nichž pobýval. Informace správního a duchovního charakteru týkající se

jeho statku Bílá Lhota bychom našli v baronově korespondenci s Karlem Fechterem z Bílé Lhoty z let 1842–1853 a s Antonem Michele z roku 1874. Tito muži v Bílé Lhotě hráli významné role. Fechter působil jako úředník či správce Forgáčova panství, bydlel na čp. 1 (zámek) a barona zastupoval v rámci hospodaření a finančních záležitostí spojených s bělohotským velkostatkem. Michele byl správcem zdejší farnosti a farář.

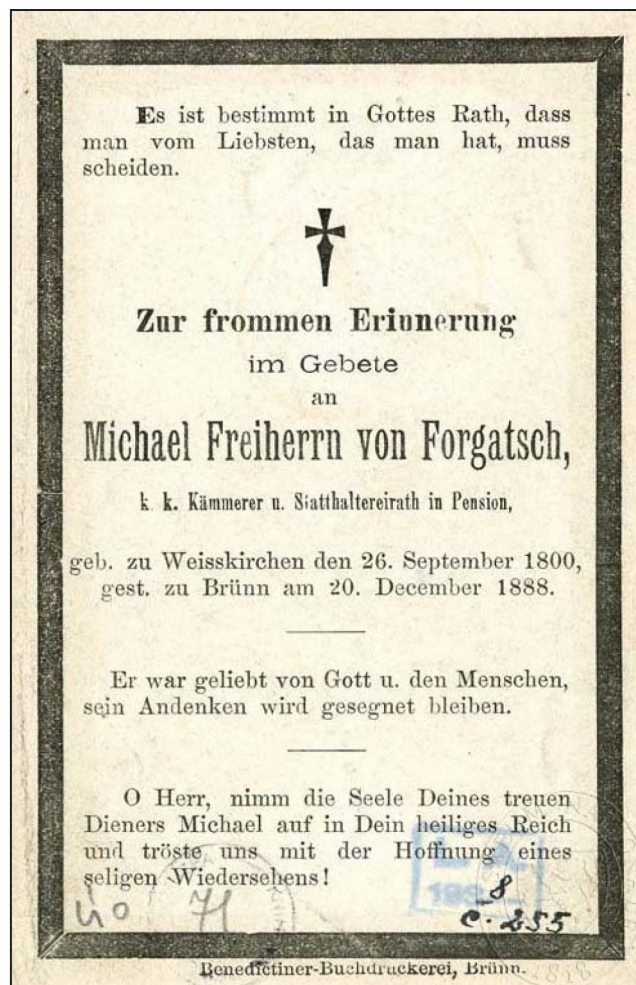
Prostor pro další důkladné bádání po dějinách Bílé Lhoty a okolí je tedy připraven nejen v *Rodinném archivu Bubnů z Li-*

tic za období 1606–1949, který je ve správě Státního oblastního archivu v Zámrsku, ale i v *Rodinném archivu Forgáčů Valeč*, jež spravuje Moravský zemský archiv Brno. Tyto rodinné archivy jsou pro badatele po dějinách velkostatku v Bílé Lhotě skutečnou výzvou, neboť první obsahuje 9,5 běžných metrů písemností a skýtá mimo jiné 57 úředních knih a 68 kartonů dokumentů; druhý zaplňuje 2,5 běžných metrů archivních polic.

*Ing. Antonín Hampl,
správce Vesnického muzea Želechovice*

Oznámení z denního tisku o úmrtí baronky Emilie Forgáčové, manželky bývalého bělohotského pána Michaela Forgáče. *Mährisch-schlesischer Correspondent*. Brünn: Albin Muller, 6. 8. 1885

Zbožná vzpomínka na úmrtí šlechtice Michaela Johanes Wenceslaus Freiherr Forgatsch von Forgatsch, bývalého majitele velkostatku v Bílé Lhotě (Národní muzeum – Knihovna Národního muzea, podsbírka Knižní kultura, fond Zbožné vzpomínky, typ sbírky Malířství, kresba grafika, vydavatel Benedictiner Buchdruckerei – Brünn, inventární číslo ÚO 71)

Vítání nových občánek

Dne 9. 6. 2024 se uskutečnilo vítání nových občánek. Starosta Jan Balcárek jménem obce přivítal nové občánky obce a popřál jak dětem, tak jejich rodičům šťastný a spokojený život plný lásky, úcty, tolerance a vzájemného pochopení. Rodiče pro děti obdrželi malý dárek. Slavnostní přivítání zpestřily děti MŠ Bílá Lhota, které vystoupily s pásmem krásných písní a básní, za což jim touto cestou děkujeme.

Mezi občánky byli přivítáni:

Skládal Jiří	Plhák Jan
Plhák Petr	Vaňková Madlen Josefína
Filípek Jiří	Puchýřová Štěpánka

ŘIMICE FEST

CALIBOS | MEFISTO
SPEKTRUM | ARYTMIE | RESPECT

22. ČERVNA
OD 17:00
NA HŘIŠTI

Obec Bílá Lhota 247 MERISTO PRODUCTION ELLNER PŘEDPRODEJ 120,- NA MÍSTĚ 180,-

www.rimice.cz

SDH Řimice pořádá

v sobotu 29.6.2024 **29. ročník**

Pochod pohádkovým lesem

Začátek ve 12 hodin na hřišti v Řimicích *
Bohaté občerstvení zajištěno

Na akci se podílejí:
Obecní úřad Bílá Lhota, ZD Haňovice

ŠKODA Financial Services Úvěr, Leasing, Pojištění, Mobilita. SKODA
LS Šternberk
ae autoservis DOUBRAVICE AUTODÍLNA PRO VÁS A VAŠE AUTO
LESYČR
FORVIA HELIX
ELNER SANACE
PODIUM
auto hlaváček
Original Beer Litovel Klasický vařené pivo
POPmedia

* Návštěvníci budou vpuštěni na trať od 12 do 16 hodin